

1. januar 2004

Billes fødselsdag. Så hun blev forkælet med amerikanske pandekager med ægte ahornsirup til morgenmad ... uhhmm hvor det smagte.

Ellers blev det til en gåtur rundt om Lake Johnson. Bille har nemlig fået en skindjakke i fødselsdagsgave, og den skulle jo prøves. Men vejret var så godt, at jakken måtte af – tænk at gå tur i t-shirt den 1. januar! På turen så vi en sumpskildpadde i søen.

3. januar 2004

I dag har vi set en Titanic-udstilling på North Carolina Museum of Natural Sciences (<http://www.naturalsciences.org/>). Udstillingen skulle egentlig ha' stoppet i morgen, men er blevet forlænget i nogle måneder endnu, da det har været en kæmpesucces. Der var da også mange mennesker. Der var kø helt ud på gaden, og da vi kom indenfor ved 12-tiden, stod der at de nu var ved at sælge billetter til kl. 13.45. Inden vi nåede hen til billetlugen var de billetter væk, så vi kunne først få billetter til kl. 14.15. Men vi kedede os nu ikke i mellemtiden. Vi fik set en del af museets faste udstilling om forskellige typer af natur i North Carolina omfattende både kulisser og akvarier/terrariumer og kombinationer af begge. Absolut ikke sidste gang, at vi kommer her – og så er adgangen til den faste udstilling tilmed gratis, hvilket jo kan få enhver jyde i godt humør. Vi nåede også at få lidt at spise i museets cafe. Havde vi været madanmeldere, ville der kun være blevet givet en let krøllet kokkehue!

Ved indgangen til Titanic-udstillingen fik vi for at gøre udstillingen mere levende udleveret boarding pass – for henholdsvis Ms. Helene Ragnhild Østby og Mr. Paul Edvin Andreasson. På boardingpasset stod der, hvilken klasse de rejste på, hvem de rejste sammen med, formålet med deres rejse m.v. Til allersidst i udstillingen kunne man se alle de rejsendes skæbne. Helene, der rejste sammen med sin far på 1. klasse, overlevede (det gjorde hendes far ikke). Paul overlevede ikke, men han rejste også kun på 3. klasse. Dette er jo ret typisk. Vi kunne se, at over halvdelen af dem, der rejste på 1. klasse overlevede, ca. halvdelen af dem på 2. klasse og kun 1/3-1/4 af dem på 3. klasse overlevede. Endnu værre så det ud for de ansatte.

Udstillingen indeholdt mange ting, der er bjærget fra vraget – både af de rejsendes private egendele og forskellige ting fra skibet fx flasker, service, dørhåndtag.....

Der var også bygget forskellige flotte kulisser, fx gik man i starten af udstillingen ombord på "skibet" og kom ind på en kahytsgang på 1. klasse. Der var også bygget eksempler på kabiner – sikken forskel der var mellem 1. og 3. klasse. På 3. klasse blev passagerne delt op i mænd og kvinder. Så en familie blev adskilt, og fordelt i kabiner med fremmede mennesker, som de måske ikke engang kunne tale

med - der var jo mange forskellige nationaliteter ombord. For enden af en gang på 3. klasse var der en låst gitterlåge, som straks fremkalder skrækbilleder, hvis man har set Titanic-filmen.

Det var en rigtig flot udstilling - til en billetpris på \$ 12,50 per person. For \$ 5 mere kunne vi have fået en audiotour oven i, meeen igen kommer vores jyske gener op til overfladen.

P.S. Der har i dag været godt 20 grader celcius!

6. januar 2004

Vi har været hos lægen med Johanne i dag. Bare et tjek plus vaccination. Men sikken et show. Først blev vi vist ind i et værelse af en sygeplejeske, og bedt om at klæde Johanne af, så hun kun var iført ble. Og så skulle vi vente på at sygeplejesken kom tilbage. Det føltes som lang tid, især når Johanne var uden tøj. Så blev hun målt og vejjet, og vi snakkede med sygeplejesken om vaccinationen. Vaccinationsprogrammet i USA er nemlig anderledes end i Danmark. Sygeplejesken gik, og vi skulle vente på lægen. Det var en meget sød læge, med det specielle navn Clepper-Faith. Hun undersøgte Johanne, og vi snakkede igen om vaccinationen. Så gik lægen og vi skulle vente på en anden sygeplejeske, som skulle vaccinere Johanne. Sygeplejesken kom – og spurgte til vaccinen – og gik igen. Endelig tilbage, men med 4 sprøjter! Stakkels Johanne. Hun græd, så Bille fik helt tårer i øjnene. Heldigvis var det kun lige imens hun blev stukket. Bagefter var hun glad igen. Hele showet varede 1 time og 20 minutter! Og meget af tiden var ventetid. Sikken et system.

Mens vi ventede på den sidste sygeplejeske var Johanne så træt, at hun nær var faldet i søvn på Billes arm. På det tidspunkt havde hun været oppe i godt 2½ time, mere end hvad hun plejer.

Hele herligheden kostede 237\$, men vi fik ”pruttet” prisen ned til 158\$. Lige præcist hvorfor vi fik denne rabat, fandt vi ikke ud af, men det hang sammen med at vi selv skulle betale. Smart – ingen rabat hvis forsikringssselskabet betaler!!!

9. januar 2004

Snevejr! Hele 3-4 centimeter. Men det tager de meget alvorligt her, for rigtig mange skoler blev lukket – primært af hensyn til skolebusserne. Og selv om de lukker skolerne, sker der efter sigende hvert år alligevel nogle alvorlige ulykker med skolebusser.

På en af nyhedskanalerne opfordrede de seerne til at indsende billeder af sneen.... billeder med så lidt sne... ☺ Det er altså lidt sjovt at se hvor usædvanligt det er her omkring, at sneen bliver liggende.

Bille og Johanne fik sig en lille gåtur – også for at tage billeder, dog uden at sende dem ind. Vi mødte ejendomsselskabets maintaince-folk, som lige skulle høre om det så var ligesom Danmark nu. De skulle også lige se til Johanne i barnevognen – den ene var vist lidt forbavset over at man kunne finde på at tage sit barn med udenfor i det ”frygtelige” snevejr. Maintaince-folkene gav udtryk for at det var rigeligt sne for dem, og at de ikke håbede på mere – men det gav jo også dem mere arbejde - de var ude for at salte.

10. januar 2004

Theo ringede for at høre, om vi ville med ud og bowle. Det ville vi selvfølgelig gerne. Theo havde taget Amy, Sara og Kristiana med. Johanne blev lidt urolig lige til at begynde med, det larmer jo en del. Men det glemte hun alt om, da hun så Sara. Bowling er anderledes her end i Danmark. Altså - det handler

stadigvæk om at få en skæv kugle til at vælte 10 fastlimede kegler, men hvor var alle ”ølverne”?? Og så på en lørdag aften.

12. januar 2004

Familiebesøg. Billes mors kusines datter, Ann, er amerikansk gift, og bor kun 1½ times kørsel herfra. Hun kom sammen med sine to børn, Rebekka og Mathias. Det var dejligt at have besøg af en dansker, som oven i købet kunne give gode tips fx vedrørende indkøb.

24. januar 2004

Vi har haft besøg af en af Peters kollegaer. Det er en dansker (næsten – han er fra Farum), som kom herover på en måneds sprogrejse, og det har foreløbig varet 10 år. Det var en vældig hyggelig aften. Ud over hyggen fik vi en masse gode indkøbstips bl.a. hvor man kan købe Haribo-lakridser!! Kan næsten ikke vente.

27. januar 2004

Puha... så er det ellers blevet vinter. I to dage har vi nu haft Ice Storm (isslag). Det starter med snevejr og så en temperatur på lidt over frysepunktet. Inden sneen når at smelte helt falder temperaturen til under frysepunktet, og så er det glat for at sige det på almindelig dansk. Oven i det bliver det så lidt regnvejr, mens temperaturen på alle overflader er under frysepunktet – med det resultat at der ligger et tykt lag is over alt. Det er ikke så slemt denne gang, men efter sigende er det ikke usædvanligt at der ligger så tykt et lag is, at træerne knækker og el-ledningerne falder ned. Derfor råder de også folk til at købe godt ind når vejrudsigten siger Ice Storm. For når strømmen går, så kan det tage op til en uge, før den vender tilbage igen – og det er jo ikke just rart i denne trods alt kolde tid. Det nåede vi altså bare ikke..... så heldigvis at det ikke gik så galt denne gang. Peter har derfor arbejdet hjemme i et par dage nu – og det er ikke kun i vores lille hjem at isen tages alvorligt. Skoler og mange virksomheder er lukkede – ligesom de er det i almindeligt snevejr – men også mange forretninger / malls er lukkede (grufuldt!).